

15. fejezet - Halloween

Halloween közeledtével fokozatosan emelkedett a hangulat a diákok körében, ami végül még a tanórákon is megmutatkozott. Horatius Lumpsluck professzor a *Csiklandozó bájtal* készítését írta elő a tanulóknak, amely órákig tartó, állandó viháncolást idéz elő elfogyasztójánál, Flitwick professzor pedig valódi sütőtökök táncolóvá bűvölését tanította nekik.

Még Minerva McGalagony is meglepetést ígért a következő tanórára, így mindenki várakozásteljesen lépett a tanterembe. Valóban érte őket meglepetés, bár nem pont olyan, amilyet vártak.

A terem hátsó sorában egy magas, csontos, göndör, fekete hajú boszorkány ült egy kényelmes karosszékből. Sötétkék talárját a Roxfort és a Mágiaügyi Minisztérium összefonódó címere díszítette.

A belépő igazgató arcán villanásnyi fintor futott át, amint kimértén biccentett felé, majd leültette a diákokat, és a megszokott módon megkezdték az órát.

- A mai alkalommal, új tananyagot kezdünk meg a Halloween jegyében. Nagyon nehéz feladat következik, bármilyen játékos programnak is tűnik majd az önök szemében.

A diákok izgatott fészkelődésbe kezdtek, magukban találgatva, vajon mi következik most. Csak Hermione mosolygott magabiztosan, hiszen ő már előre elolvasott minden hetedéves tankönyvet.

- Párokban fognak dolgozni, ugyanis mostantól megkezdjük az emberi külső transzformálásának elsajátítását.

Ron feltette a kezét, mire az igazgató nyomban felszólította:

- Tessék, Weasley!

- Tanárnő, úgy tanultuk, hogy a metamorf mágiát nem lehet megtanulni.

- Ennek semmi köze nincs a metamorf mágiához - szögezte le a professzor. - Az valóban születési adottság, tehát később nem sajátítható el. Amit ma itt megtanulunk, csak ideiglenes transzformáció. Rövid ideig áll fenn, és elsősorban nem önmagunkon, hanem egy másik emberen valósítható meg. Abban az esetben, ha már tökéletesen tudják alkalmazni ezt a varázslatot, megmutatom, mi módon alkalmazhatják önmagukon is. Addig jobb, ha nem kísérleteznek vele. - A tanárnő végignézett az lelkes diákseregen. - Longbottom, jöjjön ide!

Neville aggódó tekintettel pillantott maga köré. Amikor bátortalanul kisomfordált a tanárnő mellé, ő megnyugtatóan a fiú vállára tette a kezét, és belefogott a magyarázatba.

- A varázslat elvégzéséhez elengedhetetlen a jó képzelőerő. Első lépésben idézzék fel lelki szemeik előtt egy korábban már látott hajviselet képét. Pontosan próbálják maguk előtt megjeleníteni, vagy leírni annak jellemzőit: a haj színét, minőségét, hosszát, és a frizura formáját. Következő lépésben jöhet a mozdulat a pálcával, és a varázsigé, amely így szól: *Alius Capillus*. A mai alkalommal még kimondhatják hangosan, de a következő órára nonverbálisan várom el a varázslat végrehajtását.

Pálcáját Neville feje fölött körkörösén megmozgatta, majd újra kimondta.

- Alius Capillus!

A fiú haja egy pillanat alatt kissé megnyúlt és begöndörödött, majd sűrű, koromfekete gömbbé formálódott a fején.

- Tisztára, mint Jimmy Hendrix! - kiáltotta Seamus Finnigan. A mugli származású diákok erre mind nevetni kezdtek, az eleve nevetgélő varázslócsaládból származó tanulók viszont értetlenül meredtek a többiekre.

- Több komolyságot kérek! - csattant fel a tanárnő szigorú hangja.

Ismét elhangzott a varázsigé és a pálcamozdulat után a fiú haja vállig érőre nőtt, és kisimulva világosbarnán omlott a vállára. A többiek igyekeztek minél halkabban viháncolni a szokatlan látványtól. Végül a tanárnő újabb intésére Neville frizurája visszanyerte eredeti formáját.

- Köszönöm, Longbottom. - Amíg a fiú a helyére ballagott Harry mellé, a tanárnő a többiekhez fordult. - A változás a varázslat ismétlésével bármikor módosítható. Ha azonban az eredeti hajforma visszanyerését kívánjuk, legegyszerűbb, ha a *Finite* segítségével szüntetjük meg az összes változtatást.

- Ismételjék utánam a pálcamozdulatot! - A diákok egyszerre emelték fel pálcájukat, utánozva a tanárnő minden apró mozdulatát. - Most pedig pálcá nélkül gyakorolják a varázsigé megfelelő hangsúlyozását. Ne hamarkodják el a használatot, nehogy kárt tegyenek a partnerükben!

- *Alius Capillus!* - ismételték a tanárnő szavait többször egymás után.

Többen fintorogva néztek össze a dedósoknak való ismételtetés közben, ám az igazgató szigorú pillantására ők is szó nélkül tették tovább a dolgukat. Mire mindenki jól begyakorolta a tennivalókat, a tanárnő egyenként felszólította a diákokat, hogy le is ellenőrizze a tanultak helyességét. Miután az egyik plafonig érő ablakot átmenetileg tükörré varázsolta, elrendelte a párokban való gyakorlást.

Ron Hermionéval alkotott párt - mint az utóbbi időben legtöbbször -, Harry pedig Neville-el dolgozott együtt.

- Kezdd te! - kérte Neville, és összeszorított szemmel várta mi történik vele. Harry varázslata nyomán a fiú haja éjféketére sötétült, majd zsírosan lógó, vállig érő, sűrű függönnyé növekedett. A körülöttük állók kuncogása hallatán a fiú végre kinyitotta a szemét, és bátortalanul körülnézett.

- Bocs, de ezt nem lehetett kihagyni - mondta vigyorogva Harry.

Neville a tükörben megpillantva magát, először elsápadt, majd félszegen vigyorogni kezdett. Piton professzor hajviseletének pontos mását viselte.

- Most én jövök! - A fiú Harry felé emelte pálcáját, és elvégezte a varázslatot.

Harry haja azonban nem alakult át, mint ahogy várták, hanem egyszerűen eltűnt. A többiek döbrent tekintetét látva, végigsimított a fején, ám ijedten kapta el a kezét. Egy szál haját sem tapintott. Tükörsima fejbőrének érintésére Voldemort tarkopasz koponyája rémlett fel előtte. Arcából kifutott a vér, és kilelte a hideg.

Minerva McGalagony a baleset láttán nyomban mellettük termett, és néhány intéssel visszaállította az eredeti állapotot, majd a megszeppent Neville-hez fordult.

- Figyeljen oda a pontos képzet felidézésére, Longbottom! Csak ezután kezdje meg a varázslatot! Folytassák!

Harrynek még percekeig borsózott a háta az élménytől.

A tanulók egész órán ezt gyakorolták, és még az sem hűtötte le lelkesedésüket, hogy az átváltozás csak egy órán keresztül áll fenn, azután magától helyreáll az eredeti frizura. Mire elhagyták a tantermet, szinte mindenki megváltozott. Ron Harryéhoz hasonló kócos, fekete haját viselt, Harry viszont Ron rövid, vörös üstökének pontos mását. Hermione csipőig érő, Ginnyére emlékeztető lángvörös hajzuhataggal virított, Neville fején pedig Hagrid hosszú, göndör bozontja pompázott. Mindannyian gurultak a nevetéstől, akárcsak a többi diák, amikor meglátták őket ebédnél a nagyteremben.

A nap folyamán többször is látták feltűnni az átváltoztatástanon látott Iskola Felügyeleti Bizottság tagot az épület különböző pontjain, a diákokkal beszélgetve. Sikeresen elkerülték, hogy őket is kérdőre vonja, ám hallották, amint a többieket az igazgatónő munkájáról, tanítási módszereiről, óráiról, az új tanárok kiválasztásáról és hasonlókról kérdezzétek. Éppen a könyvtár felé ballagtak, amikor láthatóan feldúltan Ginny sietett feljük.

- Mi történt? - kezdték faggatni, és aggódva vették körül. A lány sietve behúzta őket egy éppen üres terembe.

- Képzeljétek, mi történt! Nem akartam hallgatózni, de nem tudtam megállni, hogy elő ne vegyem ezt, amikor az a nő félrevonta Pansy Parkinsont és még jó pár mardekárost a folyosó sarkában. - Talárjából előhúzott egy hosszú, hússzínű zsinogot, a Weasley Varázsvicc Vállalat termékét, egy telefület.

- Mit hallottál?

- Éppen arról faggatta őket, hogy tudnak-e bármi olyan információt, ami rossz fényt vet a tanárnő magánéletére, vagy az iskolai tevékenységére. Persze nem ezt mondta, de ez volt a lényeg. Azzal érvelt, hogy a Minisztérium sokkal felelősebb személyt kíván az iskola élére állítani, aki megbecsülné azokat a diákokat, akiket érdemtelenül kitaszítanak, holott nemesi, aranyvérű családjuk régóta támogatja az iskolát.

- Ez pofátlanság! - csattant fel Harry. - Még van képük ilyesmivel előhozakodni azután, amit Umbridge és Lucius Malfoy művelt a minisztérium és az iskola nevében...

- Utána még Hagrid és Firenze óráiról és módszereiről is kikérdezte őket.

- Bizonyára erről az oldalról is támadni akarják, akárcsak annak idején Dumbledore-t - morfondírozott Hermione.

- Ezt nem hagyhatjuk! - szólt közbe Ron.

- Valamit tennünk kell, de mit? McGalagony nyomatékosan kérte, hogy ne keltsünk feltűnést, és semmivel ne vonjuk magunkra a figyelmet. Én ezt az egész Griffendél-ház nevében megígértem neki.

- Támadt egy ötletem! - kapta fel a fejét Hermione. - Ehhez azonban Ginny és Luna segítségére is szükség lenne. Írjunk petíciót, és gyűjtsünk aláírást a diákoktól meg a szüleiktől. Így láthatnák, hogy nem csak azok a szülők állnak az iskola mellett, akik állandóan a Felügyeleti Bizottságot zaklatják, hanem a többiek is állást foglalhatnak, akik McGalagony mellett állnak.

- Mi az a petíció? - nézett rá értetlenül Ron.

- Egy módszer, ami a mugliknál sokszor beválik. Egy felsőbb hatósághoz benyújtott közös folyamodvány, vagy egy határozat elleni tiltakozás. Csak közérdekű, és kellőképpen megalapozott petíciók nyújthatók be. Minél többen írják alá, annál jobban nyomást lehet vele gyakorolni a hatóságra, akár még a Mágiaügyi Minisztériumra is. Angliában már I. Edward korában használták. Ti semmit nem tanultatok a történelemtől?

Harrynek ugyan rémlett valami, de inkább meghúzta magát Ronnal együtt Hermione villámló tekintete előtt.

- Hol jövünk a képbe mi? - kérdezte Ginny.

- Jó lenne, ha minden házból lennének néhányan, akik részt vesznek benne. Rajtunk kívül még valakinek a Hugarbugból, a Hollóhátból, és ha akad valaki a Mardekárból, akkor neki is, ki kellene tennie a petíciót a háza klubhelyiségébe. Arra kéne biztatni a diákokat, hogy a karácsonyi hazautazáskor a szüleikkel is írassák alá a 9 és 3/4. vágánynál. A már nagykorú diákok és a felnőttek aláírása a legfontosabb - magyarázta Hermione.

- Remek ötlet. Megbeszélem Lunával és Hannah Abbottal. Talán ő segít hugarbugosokat bevonni.

- Abban biztos lehetsz, hogy mardekáros egy sem lesz, aki segítene ebben - morogta Ron.

- Egyetértek. Ők inkább meglapulnak, és kívárlják a végét, vagy csak viszik a híreket Voldemortnak a széthúzásról. Szerintem nem jó ötlet őket is beavatni - tette hozzá Harry.

- Azért figyeljük a reakcióikat, hátha van valaki, aki tőlük is érdeklődik. Ha minden házból van támogatás, akkor nagyobb az esélye, hogy komolyan veszik a petíciót.

Hermione, Ginny, Luna és Hannah - aki szintén lelkesen az ötlet mellé állt, amit meghallotta, hogy Umbridge a másik pályázó az igazgatói posztra -, vacsoráig a könyvtárban dolgoztak a petíció megalkotásán, hogy másnap reggelre minden ház faliújságján megjelenhessen.

A halloweeni ünnepi vacsorát idén is a káprázatosan feldíszített Nagyteremben tartották. Az elvarázsolt mennyezeten szikráztak a csillagok és némi felhőfoszlány körében szórta ezüstszínű fényét a telihold. Körben, a

falaknál tóklámpásba bújtatott gyertyák világítottak, akár csak a roskadásig megrakott asztalokon. Mikor a diákok elfoglalták helyüket, Minerva McGalagony szólásra emelkedett.

- Köszöntök mindenkit ezen a szép estén. Hogy a finom ünnepi vacsora előtt még tovább fokozzam a hangulatot, közérdekű bejelentést szeretnék tenni. „A háborús események sem keseríthetnek el bennünket annyira, hogy ne találjunk meg az apró örömeket életünkben.” Ezek Albus Dumbledore szavai, és velük kívánom beharangozni, a Roxfort évszázados szokásaihoz hű eseményt, a Végzősök Farsangi Bálját.

A terem először a meglepetés csendje ülte meg egy pillanatra, majd a lelkes tapsvihár tört fel. A tanárnő mosolyogva kivárta a végét, majd folytatta:

- Sajnos az utóbbi években kevés alkalommal sikerült megrendeznünk ezt a mindannyiunk számára szórakoztató eseményt, így talán nem mindenki ismeri a szabályait. A bálba, minden hatod és hetedéves diák hivatalos, akik tetszőleges partnert hívhatnak magukkal az iskola diákjai közül. Jelmez viselése kötelező. - Az alsóbb évesek többsége elszontyolodva, vagy dühösen morogva sugdolózott a helyén. - Ne keseredjen el senki. A többiek számára is eljön majd ez az örömteli nap. Jó étvágyat!

A diákok - ki lelkesen, ki bánatában -, az ínycsiklandó ételekre vetették magukat.